

VESTI IZ SLOVENIJE

V RIBNICI sta bili aretirani Ana Debeljak, upravnica združne trgovine in Ana Alič, trafikantinja. Bili sta obe navdušeni partizanski in podpornici komunistov.

PO KRŠKEM POLJU so ocenjevali žitni pridelek takole: Komisija je šla na njivo, požela 1 kvadratni meter na vsakem koncu njive, zmlatila, stehtala in na tej osnovi določila koliko žita mora kmet oddati za celo njivo. Kmetje, ki še niso v zadruzi, morajo oddati po 75% svojega pridelka.

NOV NAČIN PROPAGANDE za prisilne komunistične zadruge. Sedaj delajo po Sloveniji tudi tole. Aretirajo najuglednejše kmete v vasi, jih odčeno da jih v zadruzi prostovoljno oddajo svoje posestvo. Poleg tega morajo obljubiti, da bodo na prihodnjih sestankih kmetov posestnikov govorili, da so oni vstopili v zadrugo, ker so se prepričali, da je tako najbolje za vsakega kmetijskega posestnika. Veliko takih slučajev je že bilo po Dolenjskem in Štajerskem.

— Z BRD iz goriške okolice so tele vesti: vsaka hiša in vsako podjetje mora dati eno delovno moč za sekanje lesa. Na Reki čakajo angleške tovorne ladje, da bi naložile les, ki ga je Tito prodal Angležem za razne potrebe. Ker lesa ni v skladiščih, so komunistični oblastniki določili, da se mora potreben les nasekati v kočevskih gozdovih. Delo se mora seveda takoj izvršiti, delavcev pa ni, zato zgornji ukaz. V razne briške vasi kot Smartno, Medano, Kozano so pred dnevi že prihrumeli na kamionih Titovi opričniki in odpeljali, če je bilo treba, tudi s silo dekleta in fante, ki so jih imeli napisane na že pripravljenih seznamih. Brezobzirno in kruto, ne glede na domače potrebe in zdravstveno stanje so pobrali tudi šibke in slabotne, celo komaj 14 letne deklice in fantičke. Zastonj so očetje ugovarjali, zama so matere jokale, oboroženi oznovci so brezsrčno priganjali obotavljajočo se mladino na vozove. Med jokom in vpitjem so se potem kamioni odpeljali.

Tudi iz goriške okolice in Vipavske doline so spravili mnogo ljudi, tudi neodrastle mladine na sekanje lesa v kočevske gozdove. Res, lepo udarniško delo v znamenju nasilja in groženj. Namesto valptov z bičem, komunisti opričniki z mitro. Hujše kot srednjeveška tlaka.

— LJUBLJANA. V jeseni letošnjega leta bodo železnice v Jugoslaviji slavile stoletni jubilej, odkar tečejo po slovenski zemlji. Ta obletnica se precej natanko ujema z zgodovinskim časom, ko je prvi vlak pripeljal v glavno mesto Slovenije Ljubljano. — Proslavo ob tem jubileju bo organizirala direkcija za eksploatacijo železnic v Ljubljani z raznimi posebnimi prireditvami (predavanji, razstavo itd.), hkrati pa bo izdala tudi poseben jubilejni zbornik, v katerem bo prikazati ves razvoj železnice.

Radi pretepanja med veterani in levičarji

New York — Robeson in njegovi prijatelji bi radi iz nemirov, ki so nastali ob njegovem nedeljskem koncertu v Peekskill, napravili državno politično afero prvega reda. Vložili so pritožbo na samega predsednika Trumana in obtožili guverniera Deweya in skoro vse lokalne policijske uradnike. Pravi, da bi policija in pomožne varnostne čete mogle preprečiti pretep in napade, če bi resno hoteli. Kakih 100 oseb je bilo lažje ranjenih.

Avijacijskih tekem ne bo več v Clevelandu

Velika nesreča ob koncu zrakovnih tekem v Clevelandu bo najbrže imela za posledico, da se slične tekme ne bodo več vršile v obljubljenih krajih. Prebivalci občine Berea pri Clevelandu so že vložili zahtevo, da se v bodoče tekme ne prireajo v njenem okolju. Vse žaluje z družino, ki se je komaj pred nekaj dnevi naselila v tej okolici, pa je avijon uničil življenje mlade matere Mrs. Jeanne Laird in komaj par mesecev starega sinčka, ko se je zrušil in eksplodiral nad njihovo hišo.

Preko 500 nasilnih smrti čez praznike

Washington. — Letošnje praznovanje delavskega dne je zahtevalo rekordno število nasilnih smrti. Doslej so našli preko 500 smrtnih slučajev. 397 jih je bilo pobitih samo v avtomobilskih nesrečah. V Ohio je bilo ubitih 27 ljudi. Cenijo, da je bilo med prazniki na cestah 30 milijonov avtomobilov.

Po Robensonovem koncertu so se zopet pretepli

Peekskill, New York. — Tu je zopet prišlo do spopada med pristaši pevca-komuniste Robersona in veterani. Državna uprava je poslala na lice mesta največjo policijo kar jih je kdaj zadnja leta nastopilo. Policija je omogočila, da je Robeson imel koncert, ni pa mogla preprečiti spopadov med posameznimi skupinami, ko so se ljudje razhajali domov po koncertu in veteranski paradi. Levičarji so zbrali k svoji manifestaciji kakih 15.000 ljudi. V poedinih pretepih in napadih na avtomobese je bilo ranjenih 47 oseb, mnogo avtomobilov in busov je bilo poškodovanih.

Tri na dan

Slovenska katoliška liga v Ameriki je zbrala v teh kratkih letih obstoja nad \$70.000, vesa za slovenske brezdomce. Brez tega denarja bi ne bilo v Ameriko najbrže niti enega begunca.

In tisti, ki niso dali dozdati niti enega fika k temu skladu, bi radi imeli zdaj glavno besedo pri novih naseljencih.

Toda če niso še dali, še lahko dajo, kajti v taboriščih je še na tisoče naših brezdomcev, katere je treba spraviti kam pod streho. Torej... prosimo!

Evropa naj dobi federalno upravo

Parlament v Strassbourghu je sklenil resolucijo, ki zahteva unijo Evrope. — Že leta 1912 je Churchill predlagal evropsko zvezo proti ruskemu barbarizmu, ki ga uvajajo boljševiki.

Strassbourgh, Francija. — Začasni parlament zapadne Evrope je sprejel resolucijo, ki zahteva federalno unijo Evrope. Skupna federalna vlada naj bi imela omejeno oblast. Domače zadeve naj ostanejo pridržane vladam poedinih sedanjih evropskih držav. Parlament je tudi sklenil naj se osnuje centralni urad za kulturno in prosvetno delo z namenom, da se narodi Evrope vzgajajo k skupnosti, k vzajemnem spoštovanju in smislu za skupno čuvanje vseh pridobitev kulturnega napredka in civilizacije.

Med razpravo je prišlo na dan, da je Winston Churchill že leta 1942, ko je bil na videz največji zaveznik Sovjetske Unije, predlagal, da naj se osnuje evropska zveza proti barbarizmu, ki ga uvajajo boljševiki.

Evropski parlament je izvolil izvršilni odbor pod predsedstvom belgijskega zastopnika Paul Henry Spaak-a. Ta odbor naj bi iniciativno pospeševal unifikacijo Evrope in pripravljati predloge za skupščino.

Sprejeti so bili nadalje sklepi, da naj se napravi evropska gospodarska zveza tako, da bi bile vse zapadne-evropske države povezane na način kot so povezane države britanskega imperija. Izvolili so delegacijo, ki naj se o tem načrtu posvetuje z zastopniki USA in dobi odobritev za ta načrt v Washingtonu.

Jugoslavija dobi še eno železo-livarno

Brunswick, Nemčija. — Jugoslavija bo na račun reparacij dobila veliko nemško vojno tovarno za železo. Letna kapaciteta nove tovarne je 800.000 ton surovega železa. Tovarna je bila del Goeringove industrije. Nemci sicer protestirajo, pa so zavezniške oblasti odredile, da se tovarna mora odmontirati in poslati v Jugoslavijo.

Poizvedovalni kolček

S. Krese, 9334 Muskegon Ave. Chicago 17, Ill. bi rad zvedel za sedanji naslov Albine Bajce, doma iz Brežic pri Krškem. Od doma je bila izgnana z družino pred Božičem 1941 v Nemčijo. Po vojni so se domači vrnili domov, ona je pa ostala še v Nemčiji. Slišal je, da je odšla v Ameriko. Ako kdo kaj ve o njej, ali če sama to čita, je prošena, da se zgasi na gornji naslov.

Komunisti so streljali na policijo v Milanu

Milan, Italija. — Komunisti so izžvali nered v mestu in začeli streljati na policijo, ko je ta skušala napraviti red. Policija je takoj dobila okrepitev, odgovorila s strel iz revolverjev in komunistične demonstracije razglašala. Komunisti so oklicali stavko. Posamezne manjše skupine komunistov so se še pretepale s policijo ves dan do večera.

Velika črna maša za pobite Slovence

Ko pesnik prebere vse prošnje Očenaša in k vsaki pritakne vzvišeno msel, skloni glavo k prsim in zaprosi:

Naj Tvoje Krvi svetli tok zalije z Milostjo naše sreče, da se kot sneg pobeže madeži našega škrlata qui tollis peccata.

Naročite to knjigo lepe molitve in slovenske zgodovinske pesnitve. V vsak slovenski družini mora biti. Cena je \$2.75, s poštnino \$3.00.

NOVI GROBOVI

Parlana Mostečnik

Po dolgi bolezni je preminula Pavlina Mostečnik, rojena Noč, ki je živela na 1493 E. 65. St. Umrla je v mestni bolnišnici Rojena je bila na Jesenicah, ob smrti 64 let stara. Sem je prišla pred 28. leti. Zapuška soproga Johna, nečake in nečakinje. V Evropi žive še 4 sestre in dva brata pokojne. Bila je članica društva sv. Ane št. 4 SDZ. Pogreb bo v četrtek ob 9:15 iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida, kjer je pogrebna sv. maša ob 9:30 in potem na pokopališče Kalvarija.

Katoliški delavci so slavili Labor Day

Katoliški unionisti po celi Ameriki so proslavljali delavski praznik z zborovanji in svečanimi skupnimi proslavami v cerkvah. Povdarjali so v svojih nastopih, da nočejo delati kake posebne katoliške delavske organizacije, da nočejo deliti delavstva po verah a hočejo z vso skrbnostjo in pridnostjo razlagati katoliško pojmovanje socialnih vprašanj med delavstvom in se boriti proti poganštemu materializmu z vsemi sredstvi.

Na poti v Ameriko

Liga Katoliških slovenskih Amerikancev je prejela obvestilo, da so na poti iz Nemčije v USA naslednji:

Tomaz Pseničnik, ki gre v Salina, Pa., Alojzij Oblak, ki gre v Lemont, Ill., Franc Oblak, ki gre v Lemont, Ill., Viktor Šterbenc, ki gre v Nashauk, Minn., Vinko Lipovec, ki gre v Cleveland, Ohio.

Sponzorji bodo obveščeni kdaj naj pridejo na najbližjo železniško postajo svoje varovanje iskat.

Liga prosi vse, ki bi mogli sprejeti kakega slovenskega človeka, da sporoče na naslov: 10316 Barrett Ave. Cleveland, Ohio ali telefonirajo na PO 6887.

Duhovnik obsojen na smrt Delal je proti poljski vladi

Varšava, Poljska. — Poljska vlada objavlja, da je vojaško komunistično sodišče obsodilo na smrt duhovnika Junusa in enega njegovih soobtožencev. Drugih sedem je bilo obsojeno na dolgoletno ječo. Komunisti jim očitajo, da so bili člani protikomunistične organizacije: "Svoboda in neodvisnost" in da so v tej organizaciji delali proti komunistični vladi na Poljskem.

Ameriški veterani poosrili sklepe proti komunizmu

Zahtevajo organizacijo vsega svobodnega sveta — Proti vsakemu popuščanju Komunizem je treba zatreti

Philadelphia. — Konvencija Ameriške Legije se nadaljuje v najpleščem redu. Legija je pozvala federalno vlado naj pomaga narodni Kitajski v borbi proti komunistični revoluciji, zavrnila je vladin projekt za obvezno zdravstveno zavarovanje, priporočila je, naj se Alaska in Hawaii sprejmeta v ameriško unijo kot polnopravni zvezni državi, zahtevala je naj zvezna vlada ukrene primerne olajšave, da bi mogli sorodniki obiskati grobove padlih v drugi svetovni vojni, pozdravila je idejo in organizacijo Zv. Narodov, Marshallov obnovitveni načrt in severno-atlantsko zvezo. Konvencija je posebno ostro povdarila svoje protikomunistično stališče in zahtevala, da se ne dovoli komunistično delovanje pod nikakvo masko. Obsodila je vsako prijenjivost in popuščanje komunizmu v notranji in zunanji politiki. Legija nujno priporoča naj USA poskrbi za primerno izpolnitev vodstva Zveze Narodov, tako da bo mogla ta svetovna organizacija nastopiti proti vsakemu motitelju mira.

Govorniki so avarili, da bi moglo sedanje homatije na Balkanu zopet povzročiti novo svetovno vojno.

V prihodnjem letu se bodo veterani borili, da ohranijo svoje dosežane pravice in privilegije, ki se ne smejo zmanjšati in krniti, tudi v splošni politiki štedenja pri izdatkih federalne vlade, ki jo nekateri zagovarjajo.

Nov okrajn sodnik

Governor Lausche je imenoval za okrajnega sodnika Jesse W. Woods, ki je svoj čas bil governerjev učitelj in svetovalec.

NAJBOLJŠE OROŽJE PROTI OGNJU JE DOBER IN PRIZNAN APARAT-GASILEC

Clevelandska požarna bramba priporoča, da imamo pri roki dober in priporočen aparat, s katerim lahko takoj pogasimo mal ogenj. Tak aparat je vedno pripravljen za akcijo in žene stalen curek kemikalij več čevljev daleč, dočim je tisti, ki ga rabi, na varnem, več čevljev od ognja. Tak aparat vsebuje vso stvarino, ki je potrebna, da se pogasi mal ogenj.

Aparat mora biti pa od zanesljive firme in ki je odobren od požarne brambe. Ako se z njim pravilno postopa se ne obrabi in daje dolgo let zanesljivega požarščice.

Z vsakim aparatom (extinguisher) pridejo tudi tiskana navodila, kako se ga rabi v slučaju ognja. Vendar je treba tudi ta aparat od časa do časa dati pregledati, da je pripravljen za službo v slučaju potrebe.

Razne najnovejše svetovne vesti

BRIDLINGTON, ANGLIJA. — Kongres britanskih strokovnih zvez je sklenil, da izstopi iz Svetovne federacije strokovnih zvez. Ta sklep je zelo važen v delavskem gibanju. Komunisti imajo odločilen vpliv v svetovni federaciji. Kongres britanskih strokovnih zvez predstavlja 8 milijonov članov.

LONDON, ANGLIJA. — Mlada, komaj 17 let stara Američanka Shirley May je skušala preplavati kanal med Francijo in Anglijo. Ni se je posrečilo. Sedem milj pred ciljem so jo potegnili iz vode, dasi je dekle jokala in protestirala. Bila je v vodi 10 ur in 39 minut.

NUERENBURG, NEMČIJA. — Ameriške vojaške sile imajo sedaj največje vojaške vežbe, kar jih je bilo po vojni na tem ozemlju. Sodeluje kakih 18.000 mož vojske mornarice in zrakovplovstva.

Žalna slovesnost za slovenske žrtve v Argentini

Slovenska protikomunistična skupnost v Buenos Airesu, predstavljena v Društvu Slovencev, se je v nedeljo 12. junija, spominjala vseh slovenskih žrtv druge svetovne vojne, ki so izgubili svoja življenja pod nasiljem treh okupatorjev in ki so bili pobiti, poklani in mučeni od komunistov v od njih sproženi revoluciji.

Dopoldne ob desetih je bila za vse te mučence — njihovo številno gre v deset in deset tisoč — sv. maša v Salezijanski kapeli na Belgrano. Slovenski verniki so jo napolnili do zadnjega kotička. Z molitvijo so se spominjali svojih dragih rajnih in prosili za njihov dušni mir.

Popoldne ob petih se je slovenska protikomunistična družina zbrala v veliki dvorani San Jose na C. Azucenaga ter je počastila spomin vseh tistih Slovencev, ki so med vojno trpeli in umirali daleč od svoje domovine po raznih taboriščih Dachau, Buchenwald, Rawensbrueck, Mauthausen, Goras, Renicci, Monigo, Chiesa Nueva in na Rabu, padali kot talci, vseh pobitih legionarjev, domobrancev in četnikov, vseh junakov Turjaka, Grčaric, Jelendola, predvsem pa 12.000 domobrancev, ki so bili vrnjeni iz Vetrinja in so bili skoro vsi zverinako pobiti v Kočevskem Rogu, v škofiji Luki in na Teharjih in končno vseh ostalih naših mož in fantov, ki so padli kot žrtve komunističnega nasilja po končani vojni in padajo še vedno naprej.

Vsem tem velikim slovenskim žrtvam na čast je bila žalna prireditev, ki jo je začel s spominiskim nagovorom predsednik Društva Slovencev, zaključila jo je pa veličastna alegorija o nadnaravnem povišanju mrtvih junakov. Sodelovali so člani protikom. kulturnih društev: Igralske družine Narte Velikonja, Slov. izseljenškega odra, Pevskega zbora Gallus in Pisateljske družine France Balantič.

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEJ!

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Bus iz Newburgha — V nedeljo ob 1 pop. bo pred cerkvijo sv. Lovrenca čakal bus in naložil vse tiste, ki žele iti v Providence Heights. Vožnja stane na oba kraja 45c. Pokličite Mrs. Mary Novak, BR 2378.

Vabilo na sejo — Društvo Carniola Hive 493 bo imelo sejo nocoj v sobi št. 1 SND. Vse članice naj se udeležijo, ker bo razmatranje glede prihodnje veselice.

Za revno družino — Mrs. Mary Zidan iz 7005 Hecker Ave. je darovala \$5 za ubogo družino železnik. Iskrena zahvala.

K molitvi — Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ naj pridejo molit v sredo zvečer ob pol osmih za pokojno Apolonijo Mostečnik v Zakrajškem pogrebni zavod. V četrtek naj se vse, ki le morejo, udeležijo njenega pogreba.

V bolnišnici — Janez Hegler iz Glass Ave. je moral v bolnišnico. Leži v Doctor's Hospital na Cedar Ave. v sedmem nadstropju. Vesel bo, če ga prijatelji obiščejo.

Važna seja — Redna važna seja društva sv. Marije Magdalene št. 162 K. S. K. J., se vrši jutri (četrtek) ob 8. uri zvečer v prostorišole sv. Vida, soba št. 2. Assesment se bo pobiral od 6. ure naprej.

Važna seja — Društvo Katoliških Borštinarjev št. 1640 vabi člane na sejo v četrtek ob 7:30 zvečer. Na tej seji bodo volitve odbora za prihodnje leto. Čitani bodo račun in stanje blagajne. Na tej seji bo razdeljenih med srečne tudi nekaj daril. Člani so prošeni, da se udeležijo v velikem številu.

Pozdravi iz Illinois — Mr. in Mrs. Joe Menart iz Norwood Rd. ter Mr. in Mrs. Leo Laušin iz Euclida pozdravljajo iz države Illinois, kamor so se peljali na obisk.

Dvanajsta obletnica — V petek ob 7:45 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pok. Ludvika Jakusa v spomin 12. obletnice njegove smrti.

Ob slovesu — John Zupančič, delegat Z. S. Z., prosi rojake iz Hinja in Ambrusa, naj mu oprostite, ker ni mogel pred odhodom domov vseh obiskati ter pozdravljati vse skupaj. Njegov naslov je: John Zupančič, 3517 Brighton Blvd., Denver, Colorado.

Za 30-dnevno — V petek ob 7:30 bodo darovane v Geneva in v Madisonu maše za pok. Mary Strojina, danes je bila pa v cerkvi sv. Lovrenca v Clevelandu sv. maša ob priliki 30-dnevne njene smrti.

Vesela vest — Pri družini Mr. in Mrs. John Knif, 14509 Thames Ave., so se ustavile rojnice ter jim prinesle krepkega snčka prvorojenca. Mati in dete se prav dobro počutita v Huron Rd. bolnišnici. S tem sta postala prvič stari ata in stara mama poznana Mr. in Mrs. John Knif, 18322 Neff Rd. John Troha iz 14509 Thams Ave. pa tudi prvič stari ata, ker je bilo deklško ime mlade mame Mary Troha. Naš poklon vsem skupaj.

Ne krajšajmo življenja ne sebi ne drugim. Ne trpimo nobenih predznosti v prometu.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

SEPTEMBER

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
					1	2
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 175 Wed., Sept. 7, 1949

Usodne laži: komunistična sodišča

Zadnjič smo pokazali, da milijoni ameriških dolarjev gredo sedaj režimu, ki je preko noči po vojni s kleveto in lažjo pograbil vse zasebno premoženje denarnih zavodov zavarovalstva, industrije in trgovine.

Predno se je, zapad malo zavedel kakšno opustošenje je napravila Titova vojna sodišča, je bilo sodno ropanje preko vojnih sodišč že opravljeno. Takrat je Tito že prišel tako daleč, da je organiziral nova "ljudska sodišča" in lagal ves svet z novo lažjo.

Nova sodišča so bila "ljudska." In svet je slišal obilo o organizaciji sodišč v Jugoslaviji, ki da so "iz ljudstva." V resnici so bila iz komunistične partije. Komunistična partija je izbrala kandidate za sodnike kakor je imenovala tožilce in branilce. Komunistična partija je določila kako naj sodijo, kakor je določila kako naj drugi tožijo in poslednji branijo. Vsa organizacija in sestava sodišč je bila velika laž in prevara. Sodniki zakonov niso poznali. "Iz ljudstva" so prišli in se s pravom nikoli niso bavili. Ni jim bilo treba. Ta sodišča sodijo po "ljudskem pravem čutu" ali pa "po volji ljudstva." Ta čut pa pravi, da je zločinsko vse kar more režim podpreti, pa če prav je to po "buržujskih pojmi" zločin.

To je prav isto razumevanje kakoršno je v Evropo zanesel nacizem. Zakoni kar hoče edina vladajoča stranka, kar hoče Hitler, kar hoče diktator.

Ker so ljudska sodišča torej "iz ljudstva" in njih zakon "volja ljudstva," so seveda vloge in vpliv na razpravo drugače razdeljene kot smo vajeni pri sodiščih. Glavna oseba ni več sodnik ali sodni zbor, ampak državni tožilec. On toži, on določa način preiskave, on določa razpravo, on določa zaslišanje, on določa uporabo dokazil. On je namreč zastopnik partije v sodišču. Vse razpravo so samo javne predstave za publiko in državni tožilec je režiser, glavni režiser. Sodniki slovesno izvrše kar zahteva javni tožilec in se boje, če so ga dobro razumeli. Obramba mora po komunističnem pravilu pomagati državnemu tožilcu in vse storiti, da se dožene krivda obtoženca, ki po zahtevi državnega tožilca mora biti "kriv." To namreč zahteva "ljudski interes" in obramba ne sme biti proti ljudstvu.

Komunisti ne dajo veliko na to svoje sodno postopanje. Se zavedajo in čutijo, da je vse samo spektakel. Večje število svojih nasprotnikov pospravijo na tihem, brez vseh teh ceremonij. Ljudska sodišča nastopijo samo takrat kadar se zdi komunistom, da bi bilo dobro preko sodne dvorane spraviti kaj v javnost. Ljudska sodišča naj pokažejo slabost, zavrnjenost obtoženega nasprotnika. Ljudska sodba naj pokaže strah v kosti vseh ljudi. Zato ta sodišča obsodijo vse zveze z inozemstvom, zato so ljudska sodišča preganjala kmete, ko so jih mehčali za prostovoljen vstop v zadrage, ljudska sodišča delajo kadar je treba sedaj odgovarjati Moskvi ali kakim drugim Titovim nasprotnikom. Ljudska sodišča so tribuna laži. Od tam se ne razglašajo pravica, od tam se razglašajo sodbe, da se nahujša ljudska množica, da se doseže političen namen.

Odkar je Tito v sporu s kominformo in Rusijo, služijo tudi sodišča prizadevanju da ohrani svoj režim. Tudi vsem tistim, ki se upajo kot komunisti drugače misliti kot Tito, ta sodišča določajo kazni in jih pošiljajo v smrt pa če so kaj storili ali pa ne. In Madžari in Bolgari in Rusi delajo enako s Titovci, ki jih dobe v roke. Sedaj boli tudi komuniste njihova "pravica" in njihova laž o ljudskih sodiščih.

Kakor smo rekli in pokazali, da so komunistična sodišča orodje totalitarne države za socializacijo imetja in premoženja, tako so ta sodišča orodje za nasilno uniformiranje mišljenja, priganjaški bič za komunistično stranko in njeno državno vlado.

Je popolnoma vse eno kakaj prideš pred tako sodišče. Ali si označen kot kolaborater, ali kot saboter, ali vohun ali ker imaš zveze z inozemstvom ali pa ker si konja privezal na napačno stran ceste čeprav ga nimaš in voziti ne moreš, vse to nič ne šteje. Glavno je, da si obsojen tako kakor komunistična država hoče, da si kaznovan kakor ona hoče, da si pred javnostjo pokazan na sodni razpravi tako kakoršno sliko komunistična propaganda hoče in potrebuje prav takrat za tisto priliko.

Je bistveno vse eno kako živiš in kaj počneš. Komunistična stranka izbere žrtev. Nič ne veš kdaj pride vrsta nate. Vsa živi v popolni temi in nevednosti, v popolni pravni nezanesljivosti. Zato vsak ve, da ne more računati in dan naprej, da bo svoboden, da bo živ, da bo še to storil po svojih načrtih.

Zato je sodni sistem v totalitarni državi ubijalec reda, napredka, miru in vsake podjetnosti. Zato tudi v Jugoslaviji vlada zakon džungle.

EDINA, SAMO MOŠKA, NEPRISTRANSKA DRUŽABNA ORGANIZACIJA

Slovenska moška zveza v Ameriki

Ustanovljena 1. januarja, 1939. Inkorporirana 13. marca, 1939 v državi Ohio.

Glavni sedež: BARBERTON, OHIO

ENA NOVA MODERNA ORGANIZACIJA NA DRUŽABNEM, SPORTNEM IN KULTURNEM POLJU

Nobenih pristopnih stroškov. Ne potrebuje nobene zdravniške preiskave. Pristop od 18. do 65. leta.

Za 25 centov mesečnega assessmenta, plačuje dobrostoječemu članu do \$100 pogrebnih stroškov.

Vsak Slovenec bi moral biti član te nove nepristranske organizacije.

GLAVNI ODBOR:
Častni predsednik: FRED UDOVICH, 183-22nd St., Barberton, O.
Predsednik: MATT F. INTIHAR, 21491 Nauman Ave., Euclid, Ohio
Prvi podpredsednik: FRANK J. MACEROL, 1172 Norwood Rd., Cleveland 3, Ohio.

Drugi podpredsednik: IVAN GERMAN, 7502 Donald Ave., Cleveland, O.
Tajnik: VINCENT H. LAUTER, 1012 Wooster Rd., West Barberton, O.
Blagajnik: JOSEPH SHEGA, 207-23rd St. NW., Barberton, Ohio.
Zapiskar: JOŽE GRDINA, 6113 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

NADZORNI ODBOR:
Predsednik in prvi nadzornik: CHARLES BENEVOLO, 821 Alhambra Rd., Cleveland 10, Ohio.
Drugi nadzornik: FRANK M. PERKO, 1092 E. 174 St., Cleveland 19, Ohio.
Tretji nadzornik: ANTHONY KRAMPOL, 1093 E. 66 Pl., Cleveland, O. land 10, Ohio.

FINANČNI ODBOR:
Predsednik in prvi odbornik: JOHN GOTTLEB, 1845 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

Drugi odbornik: JOSEPH PIŠKUR, 133 Smithsonian St., Girard, Ohio.
Tretji odbornik: DAMJAN TOMAZIN, 973 E. 74 St., Cleveland, Ohio.

Direktor atletike: JOSEPH E. LUKZ, RFD 1, Box 432, Niles, Ohio.
Za pojasnila se obrnite na glavnega tajnika Slovenske Moške Zveze 1012 Wooster Rd., West Barberton, Ohio.

Na delo za Slovensko moško zvezo!

Deset let je že preteklo, kar je bila v Barbertonu dne 1. januarja 1939 ustanovljena Slovenska moška zveza. Ni to sicer ravno dolga doba, toda Slovenska moška zveza je v dobi 10 let pokazala toliko življenjske sile, zagona in uspehov, da je na svojo desetletno delavnost lahko ponosna. Število članstva se je od leta do leta dvigalo. Vse je vedno prevečala zavest, da je v složenem delu bodočnost organizacije. "EDEN ZA VSE, VSI ZA ENEGA!" — to lepo socialno geslo ni bilo le lepo zvečena fraza, marveč je uresničevalo pomagati članom, kadar so v potrebi. Eno moramo posebno naglasiti: Slovenska moška zveza združuje vse Slovence brez ozira na prepričanje. Želi jih združiti v plemenitem cilju, da si nesebično, brez ozira na to, kakšnega prepričanja je kdo, pomagajo v tiskih drug drugemu. Bratsko prožijo roko, gojijo duha skupnosti in zavesti, da so, čeprav jih morda ločijo različni nazori, vendar člani ene velike slovenske družine.

Novo desetletje, v katerega stopa zdaj s 1200 člani, naj da vsakemu posameznemu članu še posebne naloge. Geslo, s katerim hočemo iti v novo desetletje v tej kampanji, je: "Podvojeno organizacijsko delo!" Predvsem hočemo pridobiti čim več novih članov, čim več nas bo, tem bolj bomo koristili organizaciji in obenem družinam ameriških Slovencev.

Z bratskim pozdravom,

VINCENT H. LAUTER,
glavni tajnik Slovenske moške zveze.

BESEDA IZ NARODA

Kranjski Janez pripoveduje

Cleveland, O. — Da ne bo kdo mislil, da novi priseljenci samo v brezdelju "vandramo" po clevelandskih ulicah, naj povem, da smo prav sedaj zaključili prvi tečaj angleščine.

Res pravijo, da imamo "Kranjci" glave na pravih toporiših nasajene, vendar pa tako "smart" nismo, da bi jo sedaj pa že kar po angleško udarili. Veliko nismo pridobili v teh mesecih, kaj naj bi se hvalili, nekaj pa smo le ujeli in boljše je nekaj, kakor pa nič. Mi, ki smo že v letih kar gladko izgovarjamo "oraj in okej", nekateri, ki so mlajši in bolj odprti glav, pa znajo tudi že več. Počasi, kakor slepa kura zrn, se jim bomo tudi trdoglavci nabrali.

Na tem mestu gre prisrčna zahvala vodstvu škofije, ki nam je dalo na razpolago šolske prostore, kakor tudi učiteljsku za veliko požrtvovalnost, ker so si res na prav vlijuden način prizadevali, da bi nam kar največ mogoče vili znanja angleškega jezika v glave.

Kaj pa delo, delo?

"Saj 'D.Pijevci' so sami le-nuhi, ki jim ni za delo," so modrovali nekateri tako glasno, da smo jih slišali tja čez morje v Avstrijo in Italijo.

Pa danes v glavnem že vsi pridno delamo in si služimo vsakdanji kruh — še srečni

smo, da moremo delati. Če nam Bog ohrani zdravje, oja, jo bomo že rinili naprej.

Kranjski Janez.

Zahvala

Zahvaljujemo se našim številnim prijateljem, ki so nama tako na skrivaj pripravili "surprise party" ob priliki 25 letnice zakonskega življenja, ki sva jo obhajala 23. avgusta 1949.

Nikoli si nisva mislila, da ima toliko in tako dobrih prijateljev, ki so nama brez najine vednosti priredili tako lep party in naju obdarili s krasnimi darili in z vsi najboljše postrežbo in zabavo, da smo se veseli vso noč do ranega jutra.

Dolžnost naju veže, da se prav iskreno zahvaliva vsem, ki ste se žrtvovali za naju ob tej priliki. Posebno pa se morava zahvaliti najini hčerki Ann in zetu Steve Faticar Jr., ki sta se še posebej potrudila za ta slavnostni večer. Prav tako se zahvaljujemo tudi Mrs. Katie Faticar in Mrs. Anne Bandow za vse pe-civo. Prisrčna hvala vsem našim prijateljem, ki so kaj žrtvovali v ta namen in ki so se tudi osebno udeležili te naše zabave.

Torej, še enkrat prisrčna hvala vsem skupaj in za vse ter ostajava vaša zvesta prijatelja do konca najinega življenja.

Bill in Annie Gledoric,
1047 E. 72. St.
Cleveland, Ohio.

Iz lesene barake do New Yorka

Brooklyn, N. Y. — Kot živ plamenček mi gori v srcu spomin na mojo rojstno hišo in moj rojni kraj Domžale in na ljubko cerkvice na gričku, kamor je vodila mamica za roko vsako nedeljo k sv. maši nas tri male fantke. Imam namreč dva mlajša brata. Komaj smo kocabali z njo vred, navadno je morala najmlajšega nesti v naročju. To so bili še srečni časi, pravi naša mamica.

Pa smo neko noč vstali, pobrali najnujnejše in odšli po temni cesti naprej in naprej. Bilo me je strah in bil sem truden in lačen. Začel sem jokati, pa so rekli ata in mama, da moram biti tiho, da bežimo. . .

Čez dolgo časa smo prišli v barake. Tu smo živeli zopet kakor doma, imeli smo mizo in stole ter postelje druga vrh druge. Za žoganje ni bilo prostora, zato smo bili tembolj srečni v bližnjem gozdu, v katerem so mi bile znane vse stezice in vsi kottički. Vedel sem tudi za vse rožice, kje katera raste; saj sem jih moral nositi mami, da je z njimi krasila Marijin oltarček, ki smo ga imeli v sobici.

Mama nam pravi nekoč: "Otroci, sedaj bomo šli pa kmalu v Ameriko." — "Kakšna pa je Amerika?" smo vsi naenkrat vprašali. "O, Amerika je velika dežela, tam so hiše tako visoke, bolj kakor najvišji zvoni-ki naših cerkva in čez širno morje se bomo morali peljati." Od takrat naprej me je začela mučiti taka radovednost, da še spati nisem mogel.

In res, še danes ne morem pozabiti vtisov, ko sem zagledal prvič ladjo in tisto širno morje, ki pa je bilo čedalje bolj široko, čim več dni smo se vozili. Končno ga je pa le zmanjkalo in naša ladja je obstala. Meni so se še vedno tla majala pod nogami, čeprav sem bil že na trdih tleh, od tistega dolgega guganja, ki je drugim delalo take preglatvice, da še jesti niso mogli in ne stati. Meni pa ni bilo prav nič slabo.

Ko so mornarji pritrjevali most k naši ladji, smo bili že vsi pripravljeni, da smo lepo povrsti odšli z nje. Tam so nas pa že čakali naši sorodniki. Ameriške gospe so nam postregle s prav dobro kavo, kakršne še nisem prej pil. Pa tudi tako dobrega peciva še nisem jedel.

Nato je pa prišla naša teta k nam. Vsi smo jo objeli in poljubili in bil sem nadvse srečen. Saj nas je naša dobra teta poklicala sem v Ameriko, da nam ne bo treba biti več v temnih barakah. Še več drugih tet in stricov sem pozdravil, ki so nas prišli čakati vsak s svojim avtomobilom. Kupili so nam slaščice, potem pa so nas posadili v svoje avtomobile in odbrzeli na dom naše tete. Peljali smo se po tako lepih cestah, da so avtomobili kar frčali križem krašem. Hiše so bile pa tako visoke, da streh še videl nisem.

Ko sem tako radovedno vrtel glavo, zdaj na levo zdaj na desno in zopet na drugo stran, mi pravi teta: "Vidiš, Jakec, takale je Amerika." Pred našim novim domom nas je pa še striček prav prijazno sprejel in domače tri hčere. Jój, v kako lepo hišo smo prišli, da smo kar gledali! Tam smo se tri tedne tako lušno imeli in teta je pa skrbela za nas, kakor da smo njeni otroci. Vozile pa so nas okrog tudi še druge naše tete in strički daleč ven na izlete. Peljati se z avtom, se mi jako dopade.

No, sedaj smo pa že v svojem stanovanju in to zopet le s pomočjo naših dobrih tet in stričkov, ki so res tako dobri; vsega so nam znosili skupaj, tako da imam jaz že svojo posteljo, na kateri vsak večer

ČE VERJAMETE AL PA NE

Malo me je vest pekla, malo pa ne, ko sem polagal zvečer ko-njem v jasli in računal, da nisem tisti dan napravil v Kanadi drugega, kot da sem trikrat jedel, dvakrat pa konje nakrmil. S kamnjem v ledini se niti pregrešil nisem in kar nek notranji glas mi je dopovedoval, da gos-podar z mojim delom ne bo po-sebno zadovoljen. Prav lahko je mogoče, da mi bo delo spočital, da nisem napravil ves ljubi dan nič. Če bo to rekel, bova deba-tirala, ker dvakrat nakrmiti tri pare konjskih mrh ni majhna naloga, pa ki so še tolikšni, da je kot bi v brezno metal, kadar zobjejo.

Rekel bom gospodarju, da sem imel dobro voljo in da sem se na vse mile viže trudil, da bi do-bil kakšen kamen iz zemlje, pa kako bi ga, če so pa vsi priraš-čeni kdo ve kje v sredini zem-lje.

Krmil sem konje in ugibal, da če ne bo hujšega v Kanadi, se bo že potrpelo nekaj časa. Trikrat sem sedel k mizi in vse-lej krepko zajemal, popoldne sem se pa v senci lepo odpočil, da se je kosilo lepo poleglo. Po-klicali so me k večerji in naj-starejša domača hčerka je po-stavila skledo z velikimi kosi me-sa tako, da so bili najlepši kosi pred menoj. Prijazno sem jo pogledal s svojimi plavimi očmi v pripoznanje, da ji je postalo kar gorko in kljub hladnemu večeru koncem maja si je reviča obrisala potno čelo. Dekletu nisem zameril, če se je v nemala na meni, ki sem bil takrat, ko sem ravno od vojakov prišel in

tako sladko zaspim. Se igrač smo dobili od ene dobre tete, ki je vedela, da se še radi igramo. Ampak igračke bomo morali dejati sedaj kmalu na stran, ker smo že itak pred pričetkom šole in se bomo morali kar resno prijeti učenja, ker hočemo tudi mi trije postati nekoč pri-dni možje.

Smilijo se pa mi še moji os-tali šolarčki v lagerju in jim iz srca želim, da bi kmalu prišli za nami v kak dober kraj. Po-zdravljam vas vse čez to široko morje, zlasti pa vse Trofaiča-ne.

Vsem dobrim tetkam in strič-kom pa naj dobri Bog stotisoč-krat vse povrne in Vam kli-čem: Bog Vas živi še mnogo let!

Vaš novi in hvaležni nasel-jenček,
Jakec Okorn.

Ne more biti več brez tega lista

Eckhart Mines, Md. — Vem, da mi je potekla naročnina za Ameriško Domovino, katero mi je prvič naročila in plačala Mrs. Frances Osaben iz Barbertona. Naj ji bo izrečena najlepša za-hvala in Bog naj ji stotero po-plača, ker mi je naročila tak list. Komaj ga čakam, da pride. Ra-da berem povesti, clevelandске novice, ker dosti ljudi poznam tam in nadvse rada čitam Mic-kiño kolono, ki zna tako fletno zapisati naše ženske skrbi in te-žave.

Tukaj v Marylandu so delav-ske razmere zelo slabe, pa saj so menda povsod zdaj take. Srečen je, kdor zdaj delo dobi. Tukaj ni dosti slovenskih družin, pa še te, ki so, so zelo oddaljene dru-ga od druge.

Posiljam vam nekaj za naroč-nino, kadar poteče bom pa spet in več skupaj, ako se kaj na bo-lje obrne. Sprejmite vsi skupaj prav lepe pozdrave,

Frances Muletz.

se še vedno nosil, kot bi požrl držalo od metle. Rad bi ji pa povedal tisto našo:

Rož rdečih zame nimaš, rožmarina tudi nič . . .

Take stvari se dobe samo na naši Menišiji ob sobotah zve-čer, pa samo tedaj, kadar zave-je čez poljane vonj pokošenega sena. Kanada takih stvari ni-ma, torej tukaj ne bomo vaso-vali, sem sklenil sam pri sebi in gledal naravnost v krožnik predse. Seveda, če bi bilo pa to na Menišiji, bi pa na ves glas rekel: na levo tri, na desno tri. . .

Hišna mati je molče zrla predse. Zdelo se mi je, da vem, kje so njene misli. Najbrže pri možu, ki se je spet zamudil, ka-kor se je večerjal, in kakor se bo gotovo tudi jutri. Kadar bo speljal vso pšenico v mesto, bo spal tri dni in tri noči, potem bo pa vstal, vtaknil glavo v škaf mrzle vode in prijel za pljug in brano, pa garal in delal za tri. Tako bi sodil jaz, ker vem, da so navadno močni pivci tudi do-ri delavci. Seve, enkrat eno, drugi drugo. Oboje skupaj namreč ne gre, noče iti.

Konji so bili že opravljeni, gospodarja in hlapca pa še ve-dno ne iz mesta. Zopet bosta zamujala, kakor sinoči. Ne bi bilo lepo, če bi ne bil pokonci, ko bosta pripodila vprego do-mov. Gospodar bo vesel, če bom čakal pred hlevom s prižgano leščerbo ter pomagal izprezati. Videl bo, da sem pameten fant, ki ve, kaj je treba. Vleget sem se kar oblečen na kup sena v kotu in zaspal. Zbudilo me je hrzanje konj in človeška govo-rica. Naglo privijem hlevsko svetilko, da je močno zagorela in stopim iz hleva. Gospodar in hlapec sta že izprezala. Kon-ji so se stiskali drug k drugemu in drobno stopicali sem in tje. Tako sem vedel, da so si zopet v navzkrižju. Kadar je bil en konj odprežen, ga je po-slal gospodar z brci v hlev, po-tem pa drugega. Tudi hlapec je svoj par nekam ongovil. Ko so bili konji v hlevu in prive-zani, je gospodar svoj par obr-cal v vampe. Stal je pa tako previdno ob strani konja, da ga ta ni zadel, ko je bliskal z zad-njo premo v zrak. Gospodar je bil pijan, pa vendar ne toli-srca želim, da bi kmalu prišli za nami v kak dober kraj.

Pozdravljam vas vse čez to široko morje, zlasti pa vse Trofaiča-ne.

Vsem dobrim tetkam in strič-kom pa naj dobri Bog stotisoč-krat vse povrne in Vam kli-čem: Bog Vas živi še mnogo let!

Vaš novi in hvaležni nasel-jenček,
Jakec Okorn.

Nad privezane živino se zna-ša. Ako je res tak junak, naj konja odveže, potem naj ga pa poskuša breati, če si bo upal!

Hlepeca sem vprašal, zakaj go-spodar tako surovo ravna s ko-nji. Rekel je, da sta konja mlada in ne ubogata rada, go-spodar je siten, kadar je pijan in potem pride do takih prizo-rov. Povedal sem mu, da bom šel v pondeljek proč. Le, je re-kel, saj bo šel morda tudi on. Ampak naj ne omenja o tem gospodarju do pondeljka zju-traj, ker bo najbolje zame, če imam svojo culico že v roki, ka-dar bom odpovedal službo, ko-likor on gospodarja pozna.

Res, zelo dobro ga je poznal in lahko sva se štela med sreč-ne, da sva odnesla celo kožo, ko sva farmarju odpovedala služ-bo, najprej jaz, potem pa še veliki hlapec. Ducat konj v hle-vu, zraven tega čas oranja in selve, pa brez vsake delovne moči pri hiši. . .

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Premojknil je; tudi on je gledal razsvetljeno okno pri no-tarju, nato je dejal polglasno z izrazom zamišljene radovednosti:

Kaj sta pač povedala drug drugemu? Čudno je vendarle: ob šestih zvečer se ljudje umikajo preteči nevarnosti, o polnoči pa gredo tej nevarnosti s povešeno glavo nasproti, dasi je ostal položaj isti kakor poprej."

Maurice je venomer poslušal drdranje topov po malem, temnem mestu tam spodaj, neprekinjeni trab, reko ljudi, ki se je izlivala tja proti Meusi, strašni, neznani usodi jutrišnjega dneva naproti. In na malih skromnih zavesah je vse venomer videl cesarjevo senco, neprestano prihajanje in odhajanje tega bolnika, ki ga je brezpanjica držala pokoncu, in ki se je vzlic svojemu trpljenju vdajal potrebi gibanja, ko se mu je polnilo uho z ropotom konj in vojakov, ki jih je dajal pošiljati v smrt. Nekaj ur je zadoščalo, pa je bilo zlo na ta način odločno in sprejeto. Zares, kaj sta si mogla povedati, ta cesar in ta maršal, ki sta obadva gledala zlo naprej, ki mu korakajo v žrelo, in sta bila zavoljo strašnega položaja, v katerem se je nahajala armada, že zvečer prepričana o porazu, pa vendar nista mogla do jutra izpremeniti svojega mneneja, dočim je nevarnost rastla od ure do ure. Načrt generala Palikao, brzomars proti Montmedyu, ki je bil že dne 23. držnost, a vendar še dne 25. z dobrimi vojniki in genijalnim vojskovodjo mogoč, je postajal zdaj, dne 27., v očigled neprestanemu obotavljanju vrhovnega poveljstva in naraščajoči nerednosti in uplašnosti čet, pravcata blaznost. Če sta obadva vedela to, čemu sta se potem vdala tem neizprosnim glasovom, ki so tirali njuno neodločnost kakor z bičem naprej? Maršal je bil nemara zgolj omejena, pokorna in v zatajevanju samega sebe velika vojaška duša, in cesar, ki ni imel ničesar več ukazovati, je čakal svoje usode. Zahtevali so življenje njiju dveh in živ-

ljenje cele armade — darovala sta ga. To je bila noč zločinca, brezvestna noč, oskrunjena z umorom celega naroda. Kajti od tistega trenutka je bila armada v nesreči; stotisoč ljudi je bilo odposlanih v klanje.

Misleč na vse to, obupan in trepetoč, je sledil Maurice senci na lahkih muselskih zastorih dobre gospe Desroches, tej senci, groznično korakajoči semintja, ki se je zdelo, da jo vodi neizprosnosti glas iz Pariza. Ali ni cesarica to noč želela smrti očetove, samo da bi vladal sin? Marš, marš! Brez pogleda nazaj, v dežju, v blatu, do uničenja, da se do poslednje karte izigra ta poslednja najvišja igra umirajočega cesarstva! Marš, marš! Umri kot junak nad nakopičenimi trupli svojega naroda, gani ves svet, navdaj ga z občudovanjem, da odpusti tvojemu potomstvu!

In nedvomno, cesar je stopal, v smrt. Spodaj ni več plapolal ognje kuhinje, hlevarji, adjutanti in komorniki so spali, vsa hiša je bila temna. Le zgoraj je tista senca neprestano hodila semintja, polna odrekovanja,

pripravljena k usodni žrtvi, v sredi med gluščin hrupom 12. zbora, ki je v temi še vedno korakal mimo.

Naenkrat je obšla Maurice misel, da 7. zbor ne pride v Chene, ako je zopet odrejen marš naprej; in že se je videl kot dezertarja, zapuščenega, ločenega od svojega polka. Nič več ni čutil sklenjena svoje noge; spretna obeza in nekaj ur popolnega počitka je bilo ugnalo mrzlico. Ko mu je dal Combette svoje lastne čevlje, široke, udobne čevlje, je hotel na pot, takoj na pot, nadejaje se, da dohiti 106. polk na cesti iz Chenea v Vouziers. Zaman ga je skušal lekarnar zadržati, in že je bil sklenil, da ga v lastnem vozičku popelje nazaj, sledeč cesti na slepo srečo, ko se je zopet prikazal učenec Fernand ter izjavil, da se vrača s poseta pri svoji sestrični. Ta veliki blede fant s strahopetnim licem je zapregel ter odpeljal Maurice. Ura še ni bila štiri in dež je li z globokočnega neba kakor o vesoljnem potopu; blede luč voznih svetilk je jedva sijala na pot, ki se je vlekla preko široke razmočene poljane in je bila polna strahovitih hrup, tako da sta se ustavljala na vsakem kilometru, meneča, da srečavata celo armado.

Med tem pa Jean tam doli pri Vouziersu ni bil zatislil očesa. Odkar mu je bil Maurice razložil, kako da je rešitev vseh namen tega umikanja, je bedel, da bi branil svojim ljudem odstraniti se, in da poka-

ka povelja k odhodu, ki so ga krivaj nebo, silen dež. Ljudje častniki lahko vsako minuto so dobili na kožo že toliko vztrikli. Okrog druge ure, ko de, da se niti niso jezili, mar-vladala še globoka tema, v ka-več so jo enostavno stresali z teri so sijali ognji kakor rde-

Marširali so bili že preko Barlay-a, in čim bolj so se bližali Quatre-Champs-u počez po dolini, ki je prihajala čimdalje širja, tem besneje se je upiral vihar. Onostran Quatre-Champs-a, ko so dospeli že na prostrano planoto, ki se v svoji goloti širi do Noisvala, je divjal ljut orkan, in strahovita ploha jih je oblila. Tam pa so prejel vsi polki po vrsti povelje "Stoj!"

Ves sedmi zbor je bil tukaj noč je temnela naokoli, in vsak-zbran, svojih trideset tisoč polk je odhajal v največji tišini kakor procesija senc, ki je izginila v temi. Toda vsa srca so bila olajšana, kakor da so ušli iz zasede. Videli so se že pod obzidjem pariškim, na predvečer osvete.

Jean je gledal v temno noč. Cesta je bila obrobljena z drevjem, in zdelo se mu je, da gre do po širnih travnikih; nato je šlo navkreber in navzdol, pometaj planoto, da so se dospeli so do vasi, ki je po-

glili le tesno stisnjeni drug k drugemu vzdržati na nogah. Dež jih je slepil in jim bil v obraz, leden dež, ki je silil pod obleko. In minili sta dve uri-

brezkončno čakanje, ki mu ni- hče ni vedel vzroka, ob temnobi, ki je zopet stiskala sleherni srce.

Jean se je skušal razpoznati v tem kraju, čim mu je dopuščal svitajoči se dan. Na severozapadu, na drugi strani Quatre-Champs-a, so mu bili pokazali cesto v Chene, ki se vije po griču navkreber. Čemu so se zdaj obrnili na desno, namesto da bi šli na levo? Kar ga je zanimalo nadalje, je bil generalni štab, nastanjen v Converseriji, pristavi, ki je stala na robu planote. Častniki so se zdeli zelo poparjeni; tekali so semintja in ugovarjali drug drugemu z razburjenimi gestami. Zgodila pa se ni najmanjša reč; česa bi se tudi mogli nadejati?

Planota je bila nekakšen kotel: brezkončna strnišča, na severu in na vzhodu zaprta z gozdnatimi višinami; na jugu so se širile goste šume, dočim

se je skozi odprtino na zapadu videla dolina Aisne in Vouziers s svojimi belimi hišicami. Pod Converserijo se je ostro dvigal skriljasti zvonik v Quatre-Champs-u, kakor da bi se potapljal v nalivu, ki je kar požiral redke in borne mahovite strehe vasi. In ko je Jean pohitel z očmi po navkreberni cesti, je dobro razločil koleselj, ki se je v trabu bližal po neravnem, zdaj v hudournik izpremenjenem tiru.

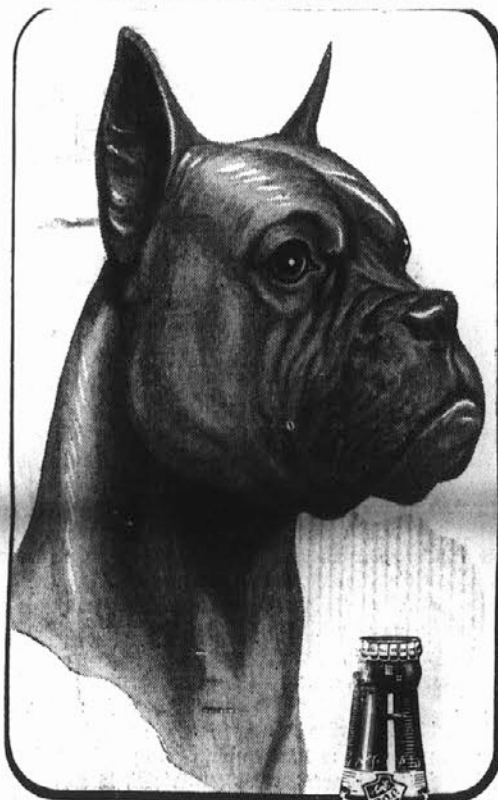
Bil je Maurice, ki je z nasprotnega pobočja na ovinku ceste vendar že enkrat zagledal 7. armadni zbor. Že dve uri je blodil po cestah; varali so ga podatki nekega kmeta, varala potuhnjena zlobnost njegove vodnika, ki je od strahu pred Prusi trepetal kakor v mrzlici. Ko je dospel do pristave, je skočil z voza in našel takoj svoj polk.

Jean mu je osupel zaklical: "Kaj, ti si? Kako pa prideš sem? Saj je bilo vendar rečeno, da pridemo po te!" (Dalje prihodnjič)

Novi vrhovni poveljnik naše armade. — General Joseph Lawton Collins, star 53 let, je bil od predsednika Trumana imenovan vrhovnim poveljnikom naše armade in je nasledil generala Bradley-ja, ki je bil imenovan načelnikom zavezniških vrhovnih poveljnikov.

ZAHTEVAJTE NAJBOLJŠE

Pick Of the Crop

Zdravica šampijonu — prijatelju, ki prestane vse skušnje. P. O. C. — "the Pick Of The Crop" — je najboljši v svoji vrsti. Okusen, dober, P. O. C. je zares fino, lahko Pilsener pivo.

Extra Dry PILSENER BEER

THE PILSENER BREWING CO. OF CLEVELAND

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOCEVAR in SINOVI

Tel. v trgovini Montrose 2369; na domu Montrose 1368-W

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGREODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVERBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše se le pride

Let's Explore Ohio

EARLY CANALS AND ROADS

COURTESY- THE STANDARD OIL CO. OHIO.

Cleveland's shipping industry began even before the city was established.

As early as 1786, there was a trading post at the mouth of the Cuyahoga River to facilitate transshipment of flour and bacon brought overland from Pittsburgh and then by water to the military post at Detroit. Ten years later Moses Cleveland's party from Connecticut landed at this point on Lake Erie and laid out the city of Cleveland.

The first stage coach line from Cleveland to Columbus was opened in 1820 and soon other stage lines were started to Pittsburgh and Buffalo over the primitive roads through the wilderness. But in spite of favorable location and resources Cleveland failed to grow much until after the Ohio and Erie Canal was opened. In 1825 Cleveland had but 500 population. In fifteen years 26,512 people lived in this city. Along the canal other cities such as Akron sprang up and prospered.

The early canals combined with the lake shipping facilities to make possible the meeting of iron ore and coal in the northeastern section of Ohio to produce the steel industry at Cleveland, Warren and Youngstown. Portions of the Ohio and Erie Canal still carry water to many industries along its route.

Hundreds of miles of canals coursed through thirty-seven Ohio counties from 1825 to Civil War

days. Travelers rode the horse-drawn canal boats and visited Ohio's beauty spots that today delight motorists on our modern highways. Aqueducts carried the canals across rivers and creeks at hundreds of spots. The Tinker Creek aqueduct on Canal Road near Cleveland and the locks not far away are points of interest for automobile tourists today.

The Portage Lakes at Akron, lakes well known to the Indians and the early pioneers, supplied water for the operation of the Ohio and Erie Canal as the canal boats were locked across the highland to and from Lake Erie.

The northeastern portion of Ohio is covered with a network of good roads where one hundred and

fifty years ago there were only Indian trails and pack trails of the pioneers who settled the Western Reserve. Motorists today find many points of interest in this section of the state, from the vast Pymatuning Lake on Route 6 at the Pennsylvania line to the falls of the Cuyahoga River at Akron, and from Cleveland's busy harbor to Youngstown's famed Mill Creek Park. Mosquito Lake on Routes 87, 46, and 88 and the Chardon Lakes around Chardon on Routes 6 and 44, provide fishing and boating recreation of unequalled quality. Many motorists believe that the Berkshires of Ohio, the hills around Burton on Route 87, make up one of the most beautiful scenic portions of this state.

Where the Canal Aqueduct goes over Tinkers Creek

G. WHISKERS

